

Cvetice iz rajskega vrta.

3. Čistost.

V ečkrat vidiš belo lilijo v rokah sv. Jožefa ali sv. Alojzija; nebeško Kraljico obdajajo na podobah bele lilije. Tudi angel Gabriel, ki je bil iz nebes poslan k devici Mariji v Nazaret, naznanit jej najveselejše sporočilo, ki se je kedaj čulo na zemlji, se upodablja z lilijo v roki. O da, tudi lilija je podoba cvetke iz rajskega vrta, sv. čistosti, tudi v nebesih najbolj občudovane čednosti.

Čistost je v resnici nebeška cvetka, ker ni čednosti, katero bi bil božji Zveličar bolj ljubil kot sveto čistost. Njegova mati je bila nedolžna devica Marija, njegov rednik sv. Jožef, ki se slika z lilijo v roki, v znamenje čistosti. Nedolžne otročiče je k sebi klical, roke nanje pokladal in jih blagoslavljal. Odraslim ljudem, tudi svojim apostolom, je govoril: „Ako se ne izpreobrnate in niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.“ Svoje največje čudeže je storil v korist ljubi nedolžnosti: k življenju je obudil mladeniča iz Najma in dvanajstletno Jajrovo hčerko. Izmed vseh apostolov je najraje imel deviškega sv. Janeza; s seboj ga je jemal, da je bil priča najimenitnejših dogodkov, tako na gori Tabor njegovega poveličanja, kakor na Oljski gori pričetka njegovega trpljenja. Pri zadnji večerji je smel sedeti poleg Zveličarja. Njemu je izročil v varstvo najdragocenejše, kar je imel še na zemlji, svojo ljubo deviško mater Marijo.

Kdo drug, kakor nedolžni, čisti otroci, so tudi sedaj Zveličarja največje veselje. Edmund, pobožen angleški škof, je v svoji mladosti obiskoval šole v Parizu. Ostal je vedno nedolžen in čist, ker je vse skušnjave premagal s pomočjo Jezusovo in Marijino. Ko je nekdanj pobegnul iz slabe družbe, ga sreča ljubezniv mladenič in ga vpraša, če ga pozna. Edmund pravi, da ga ni še nikdar videl. Tedaj se pa zasveti na čelu mladeničevem presveto ime „Jezus“ in nebeško

Dete prijazno izpregovori: „Ker se ogiblješ hudobnežev, prišel sem jaz v tvojo družbo.“

Zveličarja obdajajo v nebesih čiste množice angelov; po sv. čistosti ostane mladina najbolj podobna angelom in najbolj vredna, da se bliža Zveličarju v sv. zakramentu. S sv. čistostjo se pridobé še druge lastnosti angelov. Kdor ima to čednost, spozna natančneje božjo voljo in jo z veseljem izpolnjuje, v molitvi je bolj zbran, svete, nebeške reči so njegovo največje veselje. Nebeški angeli pa posebno čuvajo te svoje prijatelje, ki so njim podobni.

Kot povračilo za čednost sv. čistosti daje Bog že na zemlji mnogovrstno plačilo. Čista, nedolžna mladina uživa sladki mir, ima tisočero veselje, ki si ga oni, ki nimajo te čednosti, še predstavljati ne morejo. Čisto, kakor gorski potok, je njih življenje, in še zadnje misli, preden se ločijo s sveta, jim vzbujajo veselje na nebeško plačilo. Kakor se solnce pred zahodom še lepše pokaže v večerni zarji, kakor pa je bilo čez dan, tako je konec njih življenja lep in vspodbuden za vse, ki so navzoči ob njih smrti. Angelski mladenič sveti Alojzij je na smrtni postelji prosil okolustoječe, naj ž njim pojó zahvalno pesem. In ko pride taka z vencem sv. čistosti obdana duša pred božji prestol, kako nebeško milo jo vsprejme Zveličar; kraljica devic jo vvrsti v družbo čistih nedolžnih duš; obdana s preblestečo krono sme spremljati nebeško Jagnje, kamor gre, in peti pesem, ki jo morejo peti le čiste duše.

Visoka, vitka je lilija, znak sv. čistosti, kakor bi se hotela povzdigniti proti nebu. Kaj ne, ljubi otrok, tudi ti jo hočeš posnemati, v svojih mislih se hočeš dvigati k Bogu in k nebeškim stvarem, da ohraniš sv. čistost. S čistim govorjenjem, mišljenjem in dejanjem hočeš postati poseben prijatelj Gospodov. „Angelček“ ti hoče pri tem pomagati in ti prihodnjič podati nekaj pripomočkov.

Al. Stroj.

